

„Miért nézed pedig a szülkát, mely a te atyádfiának szemében van,
a gerendát pedig, amely saját szemedben van, nem veszed észre?”
Lukács 6, 41.

Lapunk jelen száma 8 oldal; ha beérkeznek a hátralékok, úgy karácsonyra kétszeresen terjedelmesebb lesz.

Tökéletes prédikátor.

Tökéletes legyen az Isten embere, minden jócselekedetre felkészített. II. Tim. 3, 17.

Isten embere... Vajjon kit illet e titulus? Kinek e magasτος címzet? Elizeus próféta Isten embere címmel van említve (II. Kor. 5, 8; 6, 6.). A próféta, ki bizonyágtevő ajakkal és csodatevő erővel volt megáldva, ő Isten embere és ez a cím az apostolokat és az utódokat is megilleti. Ilyen volt Timótheus is, kinek Pál apostol azt írja, hogy az Isten embere tökéletes legyen. Ezek után tehát joggal el is várhatjuk, hogy az Úr szolgálatában álló egyének tökéletesek és minden jócselekedetre felkészítettek legyenek. Célunk továbbá megállapítani e tökéletesség mibenlétét, hogy mérlegre tegyük a prédikátort, vajjon az akarnokság, vagy az Istentől való elhivatás tartja őt a gyülekezet élén. E célra a legcélszerűbb színmérték az apostolok élete.

Péter, a híres hitszónok... Jeruzsálem utcáin ezek és ezek tolongnak. Pünkösdtől ül a nép, midőn egyik felhábzan szokatlan, szinte földöntúli zendülés hallható. Olyan, mint a sebesen

zúgó szélnek zendülése. E zúgó szél beleütöközik a hullámozó tömegbe is, és sebes árként előnti a város utcáit. Pillanatok múlva mindenki a csodás esemény színelyére igyekszik.

Egy határozott tekintetű ember szinte földöntúli gesztussal, mint egy mennyből szállott követ harsog. Hangjára borzongás tölti el a hallgatókat. Szava mint kétélű hegyes tör átjárja a szíveket. Péter ez, a Jóna fia, aki a Tibériáson halászgatott. — A megfeszített Krisztusról prédikál. Csodálatos prédikáció... Csodálatos eredmény. Háromezeren megtértek...

Cézaráéból emberek érkeztek Joppéba. A tengerparti házakat szemlélik. Keresik a Simon tímár lakását.

Péter a házfedélen tusakodik: Uram, nem, én nem tehetem. Tisztátalan soha nem illelti a te szolgálát, és most férgeket küldesz nekem, hogy azokat egyem. Nem értem, mi akar lenni e látomás.

Kopognak... Pétert keresik;

egy pogány százados hívhatja őt, a cézárei Kornélius, ki az itáliai sereghben szolgál. Hívhatja, mert az Úr mondotta ezt néki.

Kornélius még mindig a látottak és hallottak felett töpreng, midőn emberek érkezésétől lett hangos az udvar. Ők azok... — suttogja alig hallhatóan és szíve a szokottnál hangosabban dobog.

Egy kis csoport foglal helyet az ünnepi teremben. Péter a főhelyen méltóságteljesen feláll; ajkáról buzza ima száll fel az ég felé, majd prédikál. Csodálatos szavak. Mily igazság. Boldog ihlet, mely áthatja a szólot és a hallgatót. Még most kezdte csak beszédét, máris félbe kell szakítani. Mindenki ujjong, mindenki nyelveken szól: Leszállott a Szent Lélek mindazokra, akik hallgatták a beszédét. (Csel. 10, 44—46.)

Péter a csodatevő... Az Apostolok cselekedeteiről írott könyv 5. rész. 14—16. versek arról számolnak be, hogy Péter árnyéka gyógyítólag hatott a betegekre. Ha Pál apostolnak egy-egy ruha-

darabja, keszkenői a betegekhez jutott, azok meggyógyultak. (Csel. 19, 11—12.) Tehát, ha az apostolok munkálkodását nézzük, úgy arra a megállapodásra jutunk, hogy ők Isten tökéletes emberei voltak.

Hol van ma Péter és hol van ma Pál és a többi apostolok? A prédikációk gyönyörűen hangznak, csupa szóvirág, de hol van a háromszer megtérése? Hol van az a prédikátor, kinek prédikációjára leszáll a Szent Lélek, a hallgatók megnyerik a Szent Lélek ajándékát és szólnak nyelveken? Hol vannak a csodatévő erők, a kézrátétellel kapcsolatos gyógyulások? Hol vannak az Isten emberei, a tökéletes prédikátorok?

Péterre és Pálra vár a világ legfőbb hívője és így joggal elégedetlenkedik akkor, amidőn egy avult gramofon rikácsolását hallgatni van kárhózzátva. Jogos tehát e jelszó: Ha valaki prédikátor, legyen „Isten tökéletes embere”. Legyen csodatévő hitsszónok és csodatévő erő, mint Péter és Pál, hogy kézrátételeikre Szent Lelket vegyünk és a bete-

gek meggyógyuljanak. Igaz ez? — Amen! Amen! — hangzik a válasz.

Állj meg, testvérem! Hátha egyoldalúlag ítéled a dolgot. Tisztázzuk csak azt a kérdést, vajon hogyan jutott Péter apostol Kornélius házában oly nagy eredményhez? Kit illet meg itt a babér? E kérdésre a következő feljegyzés felel: Kornélius jámbor és istenfélő ember volt egész házanépével egyben, ki sok alamizsnát osztogatott a népek és szüntelen könyörgött vala Istennek. (Csel. 10, 1—2.) E helyen nem a csodatévő Péterért történt a csoda, nem is az ő csodatévő szónoklatának köszönhető, nem is azért, mert ő egy tökéletes embere volt Istennek, hanem Kornélius és házanépe lelki állapotának tulajdoníthatjuk az esetet. Csoda e, hogy Isten rátékitett Kornéliusra, midőn először jámbor, másodsor istenfélő, harmadsor

Lerch János testvér címe: 1369 Moore Str. AKRON, Ohio U. S. A. E. w. Mihók: 522 N. 13. Str. MILWAUKEE Wis. U. S. A.

Őszi estéken.

Őszvégi lucskos délutánokon, amikor fázó madarak beteges csipogását valibák rekedt lármája kísér, minden olyan titokzatos, minden, ami történik, mélabásban szomorú. Eltűntek a vadvirágos rét mesteri szőnyegei, dalos, pajkos, tarka madársereg s a közlők méllóságosan masirozó golyák. Ringó kalásztenger helyett: szürke tarló vagy sártenger, büszke tengerifák nyomán csuszap, száraz törzsek.

Elnémúla a szüreti dal; a falu elcsendesedett, a város elkeresedett. Itt senki sem szereti a telet, akit üzleti vagy sportérdek nem szorít rá. De falun nagy szükség van erre. Kell ez, nem csupán az agyoncsigázott földművesembernek, de nem kevésbé szüksége van a földnek is hosszabb pihenőre, mert ha mindig megfelelő időt kapna, jövedvében nekivádná és kiadná egyszerre minden életét.

Van valami mérhetetlen szomorúság az őszben. Sok betegség, sőt elhalálozás segíti az embereket ebben. Nyáron nem érnek rá meghalni az emberek; akkor

mindenki élni akar és gyönyörködni ez áldott évszázad ajándékában, de őssel elveserednek és — meghalnak. Nem mindenki, csak akire éppen rákerült a sor, aki nyáron nem ért rá, mert fogvatartotta a melengető, börtörít napsgyár.

Egy ilyen őszvégi lucskos délutánon, ha történetesen éppen vasárnap van, megnyílnak apró házak ajtajai és a sűrű ködös délutánon asszonyok, leányok és férfiak indulnak el a falu különböző pontjaitól egy irányba, egyetlen házhöz, amely legkedvesebb a faluban és az egész télen, amelynek ajtaját dobogó szívvel lépik át, nincs számukra, kedvesebb hely, mint ez egyszerű, kicsiny falusi ház.

Tehát, ha történetesen egy őszvégi lucskos délutánon, amikor éppen vasárnap van és valaki belép egy ilyen kicsiny házba, amely boldog, imádkozó emberek találkozóhelye, akkor megérti, hogy milyen áldott időszak a tél, minden nyomorúsága mellett is, mert a szorgalmas falusiaknak nincs idejük nyáron még csak meghalni sem, nincs idejük eleget foglalkozni a Bibliával és

sok alamizsnát osztogató, negyedszer pedig szüntelen imádkozó volt? Vajjon, ha az Úr ma talál ilyeneket, nem cselekszik-e hasonlóképpen azokkal is? De igen!

Te talán egy Péterre, egy csodatévő prédikátorra vársz, hogy veled valami csodát tegyen, életedben azonban a jámborság, az istenfélelem hiányos, szívedben a fősvénység csirája él és imádkozni időd, kedved nincs. Péter Kornélius házában nem ilyen állapotot talált s ezért könnyű volt az apostol dolga, mert ahol ő prédikált, ott Isten elvégezhette csodás munkáját.

Vajha megtanulnánk azt, hogy Istentől váránk az áldást, a gyógyulást és erőt s úgy nem keressünk a tökéletes prédikátort, hanem megtalálunk a tökéletes Istent, aki erőtelven szolgáim keresztül tökéletes munkát végezhet. Ne a csodatévést minősítsük a szolgálattevők tökéletességének, mert ezt Isten cselekszi. Az embernek útja a tökéletesség felé a szeretet, szelídség és az alázatosság. E tökéletességet az Úr tőled is elvárja. B. Gy.

imakamrával. Eleget?! Alig szentíthetnek ilyen célra egy-egy percre is nyári könnyörtelen, robotos napokon.

De most ezeken az őszvégi lucskos estéken nagy dolgok történnek falun. Újjáéled a lelkiesség és lelkivirágok (csak nem vadvirágok!?) illatoznak gazdagon — Isten dicsőségére. Pacsirták helyett selymeslelkű lélyesereg és derék hívő férfiak, legények törnek énekeikkel Isten trónusa felé. Bologát kalászkos vannak itt is, akik Isten üzenetét hallva, mondják: Úgy van — Amen. A szüretben sincs hiány. Nem kell annál különb szüret, mint ahol a pünkösdi édesmust ömled.

Igy ezeken az őszvégi lucskos napokon nem mindenki szomorú, csak akiknek nincs — Krisztusa, nincs egy kicsiny fészeke, ahozá imádkozni jár, nincsenek pacsirtatársai, igenlő kalászpajtásai, vagy — és ez nagyon fontos! — nincs pünkösdi édesmustja. Brri! — Rettenetes lehet ilyen szerencsétlen ember számára az élet! Vagy neked van más szórakozásod? Jól érzed magadat bűnös társaságokban és úgy üzöd el az

A szenvedés és rettegés.

„A rettegés nincsen a szeretetben, a teljes szeretet kirekeszti a rettegést; — mert a rettegésnek gyötrelme van, aki pedig retteg, nem tökéletes a szeretetben.“

(I. János 4, 12.)

A názáreti Jézus követéséhez a keskeny úton való haladáshoz nagy szükség van a bátorságra. Ez az íge pedig azt jelenti, hogy a szeretet bátorrá teszi az embert, mert kirekeszti a rettegést.

Tudjuk, hogy a szeretet cselekedeti szenvedéssel járnak, mert ahhoz, hogy jól tehessünk, nekünk áldozatot kell hozni. Az áldozathozattal lemondunk valamiről, vagyis nélkülözést vállalunk magunkra azért, hogy valaki ne nélkülözzön. A nélkülözés szenvedést okoz, a szenvedéstől pedig retteg az ember. — De ha szeretjük azt, akiért nélkülözést vállalunk, akkor szeretetünk elűzi a rettegést. — Nem rettegünk attól, hogy nélkülözni és szenvedni kell valakiért, akit igazán szeretünk. Az an/a sem retten vissza attól a szenvedéstől, mely a gyer-

meke fölötti éjjel-nappali gondviseléssel jár.

A szeretetlét csakis a szenvedés próbálja ki arranzéve, hogy igaz-e az, vagy pedig hamis. Amely szeretet nem képes szenvedést vállalni azért, hogy jót cselekedhessen, az egészen biztosan nem igazi szeretet, hanem csak képmutatás. — Isten azt mondja: „Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki az ő életét adja az ő barátaiért.“ (János 15, 3.) Jézus az ő értünk való halálával bebizonyította, hogy mindenkéül szeretet minket. De Jézus azt akarja, hogy az ő követői is mind úgy szeressék egymást, ahogyan ő szerette őket. „Új parancsokat adok néktek: hogy egymást szeressétek. Amint én szeretlek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.“ (János 14, 34.)

Aki igazán szerel: az bátor, mert nem retten vissza a szenvedéstől. Akit pedig ez a rettegés visszatart a jócselekedettől: az gyáva. A gyávaság keményszívűvé és kegyveleonné tesz.

A bátorságra szoktatni, edzeni kell magunkat. Szoktatni kell magunkat az igénytelenségre; bőjtölteni, testi kívánságot legyőzni, hogy minél könnyebben tudjunk áldozatot hozni a jócselekedetért. Aki rászoktatja testét kívánságainak kielégítésére, azzal megnehezíti magának azt, hogy jól cselekedjék, mert a jócselekedet lemondással, áldozattal jár.

Isten végzi el bennünk mindazt, hogy akarjuk, mindazt, hogy végre is vigyük a jócselekedet, az üdvösség útját. (Fil. 2, 13.) Azt mondja Jézus: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket és rendeltelek titeket, hogy elmenvén, gyümölcsöt teremjetelek és a ti gyümölcsötök megmaradjon.“ (Ján. 15, 16.) „Én vagyok amaz igaz szőlőtő és az én Atyám a szőlőmunkás, aki minden szőlővesszőt, mely énbenem gyümölcsöt nem terem, kimetsz; mindazt pedig, mely gyümölcsöt terem, megtisztlít, hogy többet teremjen.“ (János 15, 1—2.)

Az az Isten akarala, hogy olyanok legyünk, mint ő, miként Jézusban megmutatta magát, aminő Jézus mondta is, hogy: „Aki engem lát, látja az Atyát.“ (János 14, 9.) Azt akarja Isten, hogy mint Jézus, mi is szenvedjünk a bűnösökért és ez a szenvedés szeretetből legyen.

Az az evangélium, mely nem hirdettefik szenvedés mellett, az nem evangélium, mert nem képes üdvöt szerezni. Jézus is csak így szerezte. (Zsidók 5, 8—9.) Pál apostol is így oktatja ki Timótheust a munkára: „De te vigyázz mindenkiben, szenvedj, az evangéliútanak munkáját cselekedjed, a te szolgálatodat tökéletesen teljesítsed.“ (II. Tim. 4, 5.)

Az igaz tanítókat és követőket az különbözteti meg a hamisak-tól, hogy szenvedéssel végzik munkájukat, éppen úgy, mint az igaz szeretet is ez különbözteti meg a hamistól. „Őrizték magukat a hamis prófétáktól, kik hoztók jönnék juhok ruhájában, de belül ragadozó farkasok. Az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket.“ (Máté 7, 15—16.) Van ugyan a hamisaknak is egy faja, mely szenvedéti magát, azonban ezzel senkinek jót nem tesznek. Az igazat az mutatja, hogy a jócselekedetért szenved. (I. Péter 4, 12—19.)

Mindaz, ki nincs tisztában Jézus Urunk tökéletes követésével, azt hiszi, hogy a szenvedés vagy nyomorúság komorra teszi Jézus követőjét. Ennek azonban éppen az ellenkezője áll fenn, mert az, aki komorra lesz, bizonyosan nem Jézus követője, ha bármilyen szentnek is mutatja magát. Az igaz követőnek Jézus ígája gyönyörűsége és terhe könnyű. (Máté 11, 30.)

Jézus Urunk igaz követésének jele a megszentelés, melynek látható gyümölcse: a szeretet, öröm, békeség, békeltérés, szívség, jószág, hűség, szelídség és mértékletesség. (Gal. 5, 22.) Aki komor, abban semmi sincs ezekből. Határozatlan hangsúlyozhatjuk tehát azt, hogy a komor keresztlyén nem ismeri és nem követi Jézust. A komor nézősü nem szelíd és nem alázatos, ha-

ősi bínatrémeket? Önmagad gyilkos kalodájába estél!

Mégis ilyen ösvégi lueskos, szomorú órákban könnyeink peregnék, mert a-
katot tetek jónéhány falusi házra és
nem jöhnetek össze imára, énekre, di-
cséretre és bibliaolvasásra a dobozó-
szívű hívek. Rájuk parancsoltak; Nem
szabad! Lakatot akartak tenni házuokra.
— szíjukra — de nem lehet! A háza
lehet, de a szája nem! Kicsoda tilt-
hatja meg nekik, hogy dicsérik meg-
váltó Királyukat? Kicsoda szakasztja
el őket Krisztus szerelmétől, amely még
így is esodamódon boldogítja őket?

Ösvégi lueskos delutánon, amikor
beleszegen espognak a fázó madarak és
minden olyan szomorú, minden svár
és keserves, boldog emberek időznek
terdeiken. Nekik most kezdődik a ta-
vasz, az életet és melegséget bontó s
gyümölcsöt ontó nyár. Sírnak és resz-
ketnek örömlükben, mert Jézus lábai-
nál időzni oh, mily fenséges élmény!
Elmondják másoknak is: „Töröljétek
le keservszülte könnyeiteket, jertek és
imádjuk, áldjuk, szolgáljuk az Urat!“

S. I.

nam dacos, kemény és hajhatalan.

Aki az Úrban van, abban van az Úr is, bátran és boldogan jár a keskeny úton, hordozván az ő igáját és terhét, mely neki gyönyörűsége és könnyű. Ennek a

esodának egy litka van: add át neki szívedet *egészen*, mert aki nek a szíve *egészen* a názáreti Jézusé, abban teljesem megnyilatkozik. (János 14, 21.) Dicséretesek az ő Neve mindörökké. Ámen. (i.d. Gábor.)

Amikor Jézus ül a kormányán.

Hogy mennyi veszélynek vagyunk kitéve, arról elég fogalmunk nem lehet sem nekünk, hívőknek, sem másoknak. Nem is múlhat el egy pillanat sem, hogy számtalan baleset, végezetlen szerencsétlenség egész sorozata nem okozna sok fájdalommal, könnyet, gyászt, sőt elbűsülés nélküli és legutóbbiak boldogtalan halált. Ezt tudva, állandó reteg és bizonytalanság ül milliók és milliók szívében. De én örvendek és velem mindazok, akik eljutottunk azon boldog tudatra, hogy egy esodás, láthatatlan kéz őriz bennünket és véd mindenkor.

Nem felejthetem el azt a napot, amikor az Úr kiválasztott és elküldött az ő munkájába, így biztatott: „Veletek leszek minden utatokban.” Azóta már 6 szentoldalt el és a fentjelzett isteni ígért esodáslanszor beteljesedett rajtunk. Ha mégis úgy látszott, hogy nincs velünk, akkor a helyzeteit vizsgálva hamarosan rájöttünk, hogy nem az ő rendelésében jártunk és azért esett a baj. Ezt azért írom, mert nem minden esetben cselekszünk mindig mi Isten akarata szerint, illetve nem mindig Isten útja az, amelyen járunk, még ha miszsióút is a neve. Hogy mindig Vele járjunk, ahhoz állandó társasága és a Szent Lélek vezetése szükséges. És ő erről bizonyosságot is tesz érzékelhető, hallható, látható és kezelhető módon. Ezt mi tapasztaljuk, dicsőség érte Urunknak!

A nyár folyamán szülőfalumban jártam. Egyik estén sürgősen telefonálnom kellett a falu postahivataltól és így motoron mentem. Egyik udvarból, ahol több gyermek együtt játszott, egy kisleány kirohant a kocsiztra, élelem. Emberleg lehetetlen volt kikerülnöm, a motor oldalkocsija elütötte. A gép abban a pillanatban megállt. Leszálltam, de akkorra az elütött kisleány felkelt és elszaladt. Képzeltetik, milyen öröm szállt meg. Dicsőítettem az Urat, aki most is bevállotta ígértét: „Veletek leszek minden napon.”

Most megtapasztalhattam, hogy a kormányán Jézus ült. Áldott legyen szentséges Neve.

Augustusi konferenciánk óta vagy 30 helyen tettünk látogatást. Ezt kezszű körutat: egyet az Alföldön, egyet Dunántúlon motoron tettünk meg. *Kiskőrös* felé indultunk és onnan *Kiskunmajsa*n, *Makón* át, mely helyeken egyegy estét töltöttünk, *Apátfalvát* látogattunk meg. *Makó* új állomásunk, ahol vágycsozó szívű testvéreinkre találtunk, akik közül már három megkeresztelt az Úr Szentlélekkel, sőt a további áldások vételére is vannak jelentkezők. *Apátfalván* néhány estét időztünk. Amikor a betegekért imádkoztunk, egy testvérnek merev karja, egy testvérnőnek pedig füle gyögyült meg. Innen *Békésgyulára* indultunk. Mikor *Pilvaroson* áthaladva *Kétegyházára* érkezünk, feleségem különös zajra lett figyelmes és megállásra késztelet. Éppen egy malom előtt állottunk meg. Körültekintettük a motort és láttuk, hogy az oldalkocsi tengelye eltört és a kerék oldalra dől. Kicsit bántott a szomorú lény, de megvizsgáltódtam, amidőn megtudtuk, hogy annak a malomnak tulajdonosa már három éve imádkozott, hogy velünk találkozhasson. Az Apostoli Hit-ben olvasottól rólunk, mint más hívő közösségnek tagja. Ha a tengely el nem török, úgy nem lett volna alkalma velünk találkozni és bizonyágtételünket meghallgatni. Ime, egy tengelytörés, mely Isten akaratából történt.

A testvér örült imája meghallgatásán, valamint annak, hogy úgy vie, mint feleségével, mivel mindketten betegek voltak, együtt imádkozhattunk. Az Úr megsegített, a tengelyt megcsináltattuk és még aznap *Gyulán* összejövetelt tarthattunk. E helyütt két estét töltöttünk. A második estén harminc-harmincötven lehetünk jelen, külföldre hívők. A bizonyágtévesek elhangzása után a betegekért imádkoztunk, miközben egy adventista testvér-

nő gyomorszáj-fekélyéből meggyógyult. Áldassék a Nagy Orvos!

Békési konferenciánkra sietve, közbejöttünk *Sarkadot*, ahol két alkalommal tartottunk összejevetelt. Itt az Úr érzékelhető módon tett bizonyosságot jelenlétéről. *Békésen* a konferencián megjelentek nem felejtik el, mily csodálatos áldásokat adott az Úr minden jelenlévő gyermekeknek. A régen nem látott *békéscsabai* testvéreket is felkerestük, miután a konferenciáról újból *Kiskőrös* felé vettük útunkat. A testvérek láthatóan örültek a látogatásnak. Újból egy tengelytörést kellett átélnünk. Itt újból tapasztaltuk, hogy a kormányán Jézus ült. Mikorra az árokba kerültünk volna, a motorkunk megállt.

Ez útban *Apátfalvát* és *Makót* újból meglátogattuk.

Szeptember 14-től október 16-ig Dunántúlon tettünk látogatást. Korvin testvér volt útitársam, aki már az alföldi útunkon is elkísért. Sok biblilit és jó könyveket adtunk el. Több olyan állomást látogattunk meg, ahol még sohasem jártam. *Seregyétes*, *Hoplitpuszta*, *Székesfehérvár*, *Nádaslady*. Ezeket a helyeket most voltam először. Házára buzdított az Úr iránt az a lény, hogy a testvérek mindenütt megmaradnak az Úr Igazsága mellett, kivált a somogyemei gyülekezetekben, ahol e téren nagy próbára voltak téve. Őszinte vágy el bennük a teljes és tiszta krisztusi élet elérésére. Ez a komoly törekvés jó reményekre jöpsít és tudom, hogy Isten megadja a győzelmet, mert azt is látom, hogy önmagukkal nincsenek megelégedve és ez végül egy személyes imánetre vezet és boldog, Isten-nel való együttélést és ennek vége: beteljesedni az Isten egész teljességével. *Efézus* 3, 19. Es ezután következik: *Róma* 8, 35—39. Végül a legedzségebb: „Mi, akik élünk, elragadtatunk az Úr elébe.” *Thess.* 4, 17. Ekkor elzengjük a *Bárány*nak és *Mózesnek*, az Isten szolgálójának énekét. Jelenések 15, 1—4.

Továbbmőve, szabad volt tapasztalunk sok próbáteljes percekét, amikor egyes helyeken, kivált *Kaposvártól* *Darányig* esőben, sárban nehezen haladtunk előre. A céltől 25 km-re gummik, majd motorderektünk lett. Jézus, a mi hú kísérünk segített. *Korvin* testvér azt ajánlotta, hogy toljuk, miután látta, hogy nem akar menni, azonban mikorra beesteledett, *Darányba* érkezünk. Hogy mennyire fontos

volt a rossz idő ellenére is mennünk, Darányban tudtuk meg, ahol levelek, távirat és csomag várt bennünk.

Pécsett és Somogyban boldogan időztünk testvéreinknél, mivel láttuk, hogy egy viharba jutott hajó utasai kormányosnak Jézust választották meg.

Dicsőség Urukknak, Aki az egész úton velünk volt és fejedelmi módon váltotta be igéreteit, de az a hitünk, hogy velünk lesz ezután is és mindvégig.

Kalincásék Mihály és neje.

Hamisítatlan tej.

„Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakoztatok, hogy azon nevedjétek.“ (Péter I. 2, 2.)

„Vágyakoztatok, mint a csecsemők!“ — ki ne ismerné a csecsemő mohó vágyakozását, jó étvágyát és kitaró siránkozását akkor, ha éhsége kielégülést nem talál. A csecsemő legtermészetesebb tápláléka a tej. Ezért a tejt tudnak néha olyan keservesen sirni, az ő vágyakozásuknak külső megnyilvánulást adva. Ez a tej pedig szolgálja a nevedést.

Az idézett vers az apostol szíve vágyát juttatja kifejezésre, amely a „hívők nevedésében“ áll. Azt kívánja, hogy ne maradjanak meg mindig a csecsemőkörben, a csecsemő tehetetlenségében, hanem hogy felfejlődjenek férfivá a Krisztusban. Hogy ez a nevedés megtörténhessen, teje van szükség, még pedig — hangsúlyozzuk ezt — hamisítatlan teje.

Az 1914—18. világháború idején Németország a kenyér hiányában *kenyérpótló* anyagot adott a katonaságnak, amit „surrogát“-nak neveztek el. Eleinte még csak megérdemelte a „hadikenyér“ megnevezést s a nélkülözéshez szokott katonák csak azt mondták: „Hát kenyér — kenyér.“ Nemsokára utána azonban kitérte, hogy ennek a kenyérhelyettesítő anyagnak nincsen meg a kellő távérteke. Ha kitarásra lett volna szükség, akkor a férfizsok idő előtt felmondták a szolgálatot; ha betegség ütötte ellenálló erejének hiányában áldozatul estek a betegség titkos kémeinek. Mindez csak azért,

mert nem éltek hamisítatlan kenyérrrel.

Miért hangsúlyozza Péter apostol a hamisítatlan tejet? ... Első pillanatra világos előttünk. Ő a hívők nevedését kívánja s tudja, hogy ezt legjobban a hamisítatlan tej tudja elősegíteni. Mondjuk meg magunknak ezt magyarul, hogy csak a

hamisítatlan igazság

képes a hívőt erőhöz juttatni. Csak a „teljes igazság“ képes oly erőt kölcsönözni, hogy a bűn felett úrrá legyen az ember eredeti hivatása szerint. Kainnak azt mondja az Úr: „... a bűn az ajtó előtt leselkedik és reád van vágyódása; de — te *urakodjál* rajta!“ (Mózes I. 4, 7.) Miért van a keresztyén körökben annyi meddő erőfeszítés a bűn felett való uralom tekintetében? Csak azért, mert meghamisított tejet kapnak tiszta tej helyett. Persze hogy nem fejlődik ki az a gyermek, aki mindig csak olyan tejjel él, amit az árus már meghígított. Az ilyen gyermek legtöbb esetben nemcsak hogy nem fejlődik, hogy satnya és vézna marad, hanem a betegségekkel szemben sincs ellenálló ereje. Mi az oka annak, hogy olyan sok hívő angolokos, hogy nem tud megállni a lábán, fojton bukik, esik; öröme soha sincs, ugrálni, mint a hizlalt tulkok, ez néki egészen idegen?! Ennek csak egy oka van s ez abban áll, hogy tiszta, hamisítatlan tej helyett *lefelözött tejjel* él.

Az ilyen keresztyén és hívő csak tengezi az életét máról-holnapra, de érdemes dolgot nem tud véghezvinni.

Egyszer a piacon jártam, egy olyan igazi falusi piacon. Amint végigmentem az árusok során, egy helyen az érdeklődő kíváncsiak egész csoportja állott körül egy árusító asszonyt és két tollas csendőrt, akik egy szakértő jelenlétében az árusító „tejfölt“ vizsgálták meg. Kitérte, hogy a főjelentőnek igaza volt, amennyiben a tejföl meg volt hamisítva, meg volt sokasítva azáltal, hogy lisztet kevert bele. Ezt az asszonyt méltó módon megbüntették.

E kicsinyke példa, melyhez hasonlót mindenki ismer, azt igaz-

olja, hogy ez a földi igazságszolgáltatás büntetéssel sújta a tejhamisítókat, pedig itt csak egy testi élet fejlődéséhez szükséges tápanyag lett meghamisítva; — mennyivel inkább fognak féltel alá esni azok, akik az örök élet fejlődését megakadályozzák azáltal, hogy hamisított, megerőltetett, lefelözött igazságot és evangéliumot hirdetnek. A földi igazságszolgáltatás mottója itt ez: „Büntetés a tejhamisítókra!“ — Az égi igazságszolgáltatás jogszabályát pedig te ismered.

Ha e tejhamisítás volt eddig a foglalkozásod s talán kitűnően értetted ezt a művészetet s végig tudtad vinni anélkül, hogy kosztosaid ezt sejtették volna, úgy nézz végig táborodon s lásd munkád eredményét. Ha azok közé tartozol, kik a Szent Lélek keresztségét s munkálkodását homályba borították vagy teljesen elutasították, akkor önmagad öpozícióba helyezkedtél saját Istennel s asztaltársaid étékéből a legtöbb táperővel rendelkező valamit vontad el; leszedted a tejről a tejfölt, a betűtől elvetted a lelkét s rád is vonatkozik e jelszó: „Büntetés a tejhamisítókra!“

Azok közé tartozol, akik már régen érzik erőtlenségüket, akik csak azért kelnek fel, hogy ismét elessenek egy óvatlan pillanatban, ha azok közé tartozol, kik sokszor a jót akarták véghezvinni s mégis a rosszabbat tették (Pál ezeket nyomorultaknak nevezi, Róma 7.), úgy tudd meg, hogy ennek csak egy oka van s ez az erőtlenség, mely a hamisított tejjel való táplálkozás. A hiba létszeres. Egyszer az követte el, aki eléd találta, másodsor önmagad vagy az oka, mert nem „bíráltál meg mindent, hogy a jót megtarthattad volna“. Ha ismét asztalhoz hívnak, ha ismét találunk, úgy csak egy tanácsom van. Győzd meg előbb, hogy száz százaléki teje-e az, amit eléd adsz; vidd magaddal a tejmérődet s bocsásd egészen a fenekére, vidd el a Bibliádat s ha látod, hogy a hamisítatlan tej minden *kelleke*, a teljes Evangélium, az egész írás érvényesül, akkor láss hozzá jó évdávval s meglátod, „nevedetni“ fogsz.

Forster.

A hívő bora . . .

A szőlőhegyek zaja elnémult, csak itt-ott hallatszik még a böngésző gyerekek hangja, különben minden nyugodt, minden csendes.

A dühöngő szőlőle, amely nem is régen majd szétvetette a hordót, most mint ártatlan megszületett csesemő, nyugodtan meghúzódik a dongák között. Még meg sem rántja csillogó orcáját. Csendesen vár rendeltetésére.

Hívó gazda pincéjében is ott terpeszkednek a tíz-húsz hektósok s tulajdonosuk melegegvedve dörzsölgeti kezét, ajkán hálászerű szavak jelennek meg: Oh, csak hogy már egy jobb esztendőnk is lett. Lesz a télire több falatunk, mint eddig. No meg egy-két hektócskát el is fogyaszthatunk az új, amúgy „mértékletesen”. Nem bűn az, ha az ember egy kis borocskát iszik, csak ne „mértéklenül”. Az Úr adta azt, hogy megvidámsítsa az emberek szívét. (Zsolt. 104. 15.) Ugyancsak az írás nyújt tanácsot: „No azért egyed vízzel együtt a kenyeredet és igyad jó szíved a te borodat.” (Péld. 9. 9.) Ha számításhoz vesszük még a kánai menyegyzőt, hol Jézus kb. hat hektó bort teremtett, amely a násznagy szavai szerint jobbnak volt az elsőnél s ezt a bort az itásooknak adta (János 2. 6—10.), akkor egy megtért és „mértékletes” ember még inkább íhat nyugalmmal. Ezzel előveszi poharát és jóízűen kortyant a zamatos itókából.

Az írás fedt és ajtl mond a borivókra, de csak a mértékletesen részegkedőkei dorgálja. (Pélab. 20. 1; 23. 21; 29. 32—39; Ésaiás 5. 11—12; Eféz. 5. 18. stb.) Mindenütt csak a mértékletenséget ítéli el. Különböző áldott ital a bor, hiszen a keseredett szívűeknek vigaszt ad és erre vonatkozólag ezt olvassuk: „Igyétek, hogy felejtkeztek az ő szegénységéről; és az ő nyavalyájáról ne emlékeztek meg többé.” (Példabesz. 31. 6—7.)

Hívó gazda újból poharat emel, miközben gondolata támad: A borban a vigasz. . . Hol vagyok én a hívő, ha nem Jézus a vigaszom? No, nem is azért iszom én! Timótheusnak Pál apostol ajánlja, hogy ne legyen vízvívő, hanem éljen egy kevés borral poharráért. (I. Tim. 5. 23.) Az embernek oly jól esik egy kevés belőle s tényleg csak a gyomráért iszik az ember. Ez igazságot újból le kell önteni. De egy hang újból megszólal: Timótheus sorsára óhajtasz jutni? Azért iszol, mert Ti-

mótheus is ivott? Hol a te gyomor-bajod és gyakori gyengélkedésed? Miért csak a bort kívánod s miért nem a gyomorhaját is?

Nem, nem azért iszol! De az hívő nem tiltja, tehát lehet. Lehet még akkor is, ha a Példabeszédek 31. rész. 4-ik verse azt mondja: „Távol legyen a királytól a bornak itala.” En nem vagyok király, csak egy szegény szőlősgazda. A királytól igen, de a szőlősgazdától nem. Azért dolgozik az ember, hogy igyon is. Ezzel újból a pohár fenekére néz, de itt sincs megállás: Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet stb. (I. Péter 2. 9.) Egy újabb akadály: a királytól távol legyen, én pedig, a királyi papság egyike, bort iszom. Nem, ez nem lehet; el velem! De mégsem. Jézus is ivott és ő azt mondotta: Példát adtam néktek, hogy amiképen én cselekedtem, ti is akképen cselekedjétek. (János 13. 15.) Máshelyen azt mondja az Úr: Kövesselek engem. (Máté 4. 19.) Jézus példáját tehát nyugodtan követhetem s így joggal iszom. E gondolatra koránál tesz egy teje pohárral.

Egy ember, kinek megtelt pincéje aggodalmat okoz, akkor, midőn kamrája, a búzás-hombár nem igazítja őt. Az a gondolat foglalkoztatja: igyon, vagy ne igyon s nem pedig az, hogy egyen, vagy ne egyen. Még mindig töpreng: Jézus is ivott. . . Kövessem engem. Kövesselek, Uram? Hogyan? A borivásban túltengésig győzőm azt, de hol van az én életem a tiédhez? Nem, nem itt a kezdet. A bor legyen az utolsó. Add a te indulatodat, Uram! A borról azonban mégsem mondom le, mert Te is itál. De addig nem iszom, mert sem is íhatom, még nem járdaok nyomdokaidon tökéletességben. Tudom, mire e ponthoz érek, akkorra már újat iszom az Úrral az én Atyám országában. (Máté 26. 29.)

Mily balga gondolat volt az is, midőn azt gondoltam, hogy csak akkor ne igyunk, midőn a gyülekezethez megyünk. Egyébként azonban hozzánk-illő eszlekmény. Volt is arra bibliai alapom. (III. Mózes 10. 9.) Azt feleltem el csupán, hogy én is Isten temploma vagyok. (I. Kor. 3. 16—17.)

Igy oszlott el a feleg és ragyogott fel az igazság napja.

A megkezdett hordó dugója he lett verve és felírta rá annak titulusa: „Adjátok a részegítő italt az elveszendőknek, a bort a keseredett szívűeknek.” (Példabeszéd 31. 6.)

H. Gy.

VELÜNK AZ ISTEN!

Még könny csillog égő szemünkben,
Bánat őli csüggeteg szívünk...
Hová lettek a régi napok?
Miként inog vaserős hitünk!
Gátat söpört! Bűnös: rendített!
Szavunkra tűz jött le az égből.
Forrás fakadt, s pázsitos mezőn
Csodát láttunk: A bűn ejéből
Fáradt lelkek jöttek s meghittent
Mondták: „Mily jó minékünk itten!”
Velünk az Isten!

Kik lakoznak az Úr házában?
Kik zengnek dalt a Golgotháról?
Loaogjai e bűn-világnak
Mit sem tudnak Isten Fiaról!
Csak a hívő nép, mely szereti
Az Úr házat s Krisztus táborát.
Friss hűvővel, szép énekekkel
Áldja örök, mennyei Királyát:
„Hála, hála nagy szerelmedért!
Milyen öröm! Másuti ez ninesen!”
Velünk az Isten!

Dárha szívünk tépi a közönyt,
S kószolunk kell keserű nedűt:
— Elvesztettük régi erőnket.
— Munkánk tiltják csaknem mindenütt!
Öröm helyett néha könny pereg...
„Könyörülj meg Uramk, népedet!
Vissza Hozzád! — ezt sirja dalunk,
Ott az élet; másutt bűnökben
Pohal ijeszt. Te vagy Hajnalunk,
Örök Való, az örök Minden.”
Velünk az Isten!

Kihaltak a régi bajnokok?
Nem guujtja már szívünk a háta?
Meghalt minden? Meghalt a szeretet?
Meghalt Jézus s nincs feltámadása?
Vagy mi bajod, te lanyha népség?
Úgy bástakodsz, mint drva gerle...
Legyen kristus minden bánatod.
Él még Krisztus! Hevítés szerelme.
Elet, ádás, gyönyör, vigalom
Lelkvede új örömet hintsen:
Velünk az Isten!

Legyen buzgó s hű ifjúságunk,
Ének, zene törjön fel újra.
Szavalkó és bizonyágtevők:
Rátok is vár hatalmas munka!
Hódítatók lett az népet,
Mely leált a Mester lábához,
Azt is, mely künn jár s nem tud Róla,
Vezették a Golgothához...
Világ áldoz? Ne gondolj velem!
Épülj s állj meg e drága hitben:
„Velünk az Isten!”

S. I.

Bizonyágtételek

Bizonyág Isten gyógyító erejéről.

Hála és dicsőség szálljon az Úr szent nevére mindörökké azért, hogy csodálatszerűen éreztette velem az ő gyógyító erejét.

Az elmúlt nyár folyamán erős betegségbe estem, betegségem kezdete után szüleim mindjárt orvoshoz vittek, de eredménytelenül. Fájdalmaim nap-nap után erősödtek; olyan fájdalmaim voltak, hogy annak hatása alatt kénytelen voltam a szenvedésektől hangosan kiáltolni, amire még szomszédaim is figyelmesek lettek.

Négyheti szenvedés után, hallva a hívőkről, kértem szüleimet, hogy hívják hozzám őket, hogy értelem imádkozzanak, amit teljesítettek is. Az imádkozás utáni napon még semmi változást nem éreztem, de másnap az egyik testvérnő a Szentírásból olvasott Jézus gyógyításairól és buzdított, hogy higgyek ő benne, az ő gyógyító erejében, mire én hithez jutottam és így hittel mentünk imádkozni. Ima a'tt az az érzésem volt, hogy keljek fel, de én, mivel addig olyan erőtelen voltam, hogy ágyamban még felülni sem tudtam, félve, hogy összeesem, nem engedtem ennek az érzésnek, azonban ez később megisméltódott, mire felkeltem és éreztem, hogy erőm visszatért és teljesen egészségesen járkáltam szobámban. Látna Jézus gyógyító erejét, örömmel hívtam szeretteimet, hogy boruljunk le és adjunk hálát az Úr Jézusnak az ő jószágáért, hogy engem meggyógyított.

Jézus az igazi áldott Orvos, ő az, Aki engem meggyógyított, hála és dicsőség az ő szent Nevének.

Kedves testvérek, imádkozzatok értem, hogy a hitben növekedjek.

Bánji Győző,

Vescia 42. Jugoszlávia.

Jézus megmentett a haláltól.

Nem mulaszthatom el azért, mert én még csak törekvő vagyok, hogy ne tegyek bizonyágot Isten csodálatos erejéről. Én

is követni akarom őt, mert bebizonyította szeretetét, megmentett a haláltól, ő lett nekem az áldott Főorvosom.

Kétízen is voltam igen súlyos beteg. Első betegségem hetekig tartó volt és olyan szenvedésem volt, hogy teljesen magamon kívül voltam és a láztól félrebeszéltem; fejemre állandóan jeget kellett rakni. Második betegségem szintén hasonló volt ehhez; három napon keresztül állandóan fejfájás és nyilalásaim voltak, mire én Istenhez fordultam, hogy segítsen és gyógyítson meg betegséemtől és adjon erőt, hogy elmehessek a hívő gyülekezetbe. amit Isten még is cselekedett; hála az Úrnak, amiért meggyógyított.

Kérlek, hívó testvérek, 'mádkozzatok értem, hogy az örök haláltól is szabadítsam meg, adjon meg és pecsételjen el az ő Szent Lelkével kereszteljen meg, hogy az én nevemet is beírja a Szent könyvbe, vagyis az életnek könyvébe.

Jónás Imre törekvő,
Tiszakanyár.

Aki benne bíz, az nem csalatkozik.

Kedves testvéreim, hiszem, hogy Isten megbocsájtja hanyagságomat, hogy még eddig nem tettem bizonyágot kibeszélhetetlen jószágáról, amit velem tett.

Négy évvel ezelőtt súlyos betegségbe estem; az orvosok szerint betegségem gyógyíthatatlan volt és nekem már nem sok reményesség volt az élethez és így földi orvost már nem is kerestem, hanem mennyei Orvost, akit meg is találtam.

Ebben az időben jutott el hozzánk a pünkösdi testvérek által az Idvességek csodálatos híre. Eljutott községünkbe is Isten idvezítő kegyelme és gyógyító ereje. Én hallva a pünkösdi testvérekről, örömmel mentem el a gyülekezetbe, hogy ott Jézus lábainál

lerakjam nehéz terhemet. De ott látva, hogy a hívők úgy tusakodnak, imádkoznak, hogy csak úgy hull róluk a veríték, megijedtem és úgy gondoltam, hogy ha én is így fogok imádkozni, betegségem csak fokozódik; de azért elszántam magam és nem törődve azzal, hogy mi lesz velem, én is elkezdtem imádkozni, bőjtölni. Sírva kértem az Urat, hogy mossa el bűneimet. Jézus meghallgatott, elmosta bűneimet, meggyógyított betegséemből és elpecsételt az ő drága Szent Lelkével. Isten beváltja az ő ígérését, nem úgy, mint az emberek, akik hamar változtatják az ő szavakat, ígére-
töket.

Egy más alkalommal, mikor már megtértem, fülemre lettem beteg. Egyáltalán nem hallottam semmit. A gyülekezetben szégyeltem ezt felhozni de férjem, aki tudott erről, azt mondotta, hogy meg fog szégyeníteni és ő, aki még nem tagja a gyülekezetnek, kérni fogja a testvéreket, hogy imádkozzanak értem, mire én megszégyenültem és kértem a testvéreket, hogy imádkozzanak értem és az ima alatt teljesen meggyógyultam. Füleim teljesen megnyitáltak a hallásra. Dicsőség Annak, aki megnyitotta. Halleluja!

Isten nemcsak a betegségekben segíti meg azokat, akik benne bíznak, hanem sok más bajaikban is segítségükre siet. Én igen sok próbán, szenvedésen és viszontagságon mentem keresztül, de nem egyedül, hanem Jézussal, mert ő mindig velem volt. Nélküle nem tudtam volna kibírni a sok gyötrelmet, de Jézus az én megmentőm és így szólott hozzám: „Ne félj, meri én megsegítelek, és az igazságnak jobb karjával támogatlak.” Én igen szeretem őt, mert sok bűnemet bocsájította meg. Ő igen jó; ízeljétek ezt meg. Boldog ember az, aki benne bíz.

„Keressétek az Urat, míg megtalálható és hívjátok segítségül, míg közel vagyon.”

Dicsőség az én szabadító Istenemnek, aki oly sok jót tett velem.

Jónás Imréné,
Tiszakanyár.

Missziói hírek

Szökepuszta. Kettős ünnepélyünk volt e helyütt szeptember 27-én. Előző napon menyegző, amikor Mucsi Katalin és Kalko István testvérek léptek frigyre, utána következett fentemlítt napon pedig temetés volt, 3 fehérruhás biznyságtévő „temetés” a hullámsírba. Általában nem kívánatos dolog a temetés, de amikor a hűnek meghallakat kísérjük a hullámsírhoz, ez mindig ajkunkra ad egy-egy halleluját. Egyébként is csodálatos dolog történt e napon, mert az a folyócska, amelyben a bemerítés végbement, előző napon annyira kiszáradt állapotban volt, hogy száraz lábbal átkelhettem medrében. Dicsértük az Urat, Aki másnapra olyan kiadás esőt bocsátott a vidékre, hogy meglett a patak és elvégezhetők az alámerítések.

Nemcsak légi, hanem égi zápor is hullott e napon, mert a víztől az imaházbanemelt egyik böhönyei testvérnőket az Úr megkeresztelte Szentlélekkel. Volt is halleluja bőven. Még az Urasztalához járultunk és az estét csaknem éjfélig kinyújtottuk, megmen-telt hívőköhöz méltó örvendésben. Úgy az igehirdetést, mint alámerítést szolgáló alulról végezte. Dicsőség örömet szerző Urunknak.

Kalincsak M.

Kiskörös. November 1. Áldásteljes örömnappra virradtunk e napon, amidőn láttuk a megváltás friss gyümölcseinek egy kis csoportját. Már mindannyian jól megérették, úgy az 5 nő, mint a 2 férfi. Az idő nem kedvezett, mégis 80–100-an lehettek jelen, mint e kedves jelenet szemtanúi, javarészt Istennek szolgálói és szolgálóleányai, akik énekekkel és vidám ábrázattal kedveskedtek. A bemerítettek közül az Úr négyet előre megkeresztelt Szentlélekkel. A nyár folyamán Kovács testvér 6 fehérruhást merített be, így ez évben 13 egycémmel szaporodott meg a kiskörös nyáj. Jézusnak nyája. Ezen tények hála buzdiának és örömmre gyújtják szívünket. A hallgatókhoz Kovács és alulról testvérek szóltak; a bemerítést ez alkalommal utóbbi végezte. Istené legyen minden hála, ő még ma is megmenti a hozzá menekült bűnösöket!

Kalincsak M.

Bodakút. Kedves órákat töltött az Úr népe e hó elsején, midőn 4 lélek követte Jézust a hullámsírba. Ez alkalom-

mal úgy az igehirdetést, mint a bemerítést alulról végezte. Az Úr áldása legyen az új plántákon, hogy hatalmasan megerősödjének Isten dicsőségére.

Bernhardt.

Gyula. Csendes alföldi város, a bova színtén eljutott a pünkösdi örömmizem. Az intéve éve kelt lábra a missziómunka 5 lélek buzgó imája nyomán s most ennek gyümölcseként 3 jelentkezett, Jézusban vetett hite bizonyosságul eltemetelti a hullámsírba. Bátor hitvallomásuk után Nagy testvér, a békési körzet prédikátora bemerítette őket egyik oktöbri esős vasárnap délelőttön.

A bemerítési aktus Úrvarcsora és a késő esti órákig tartó együlvörvendés követte, aminek eredményeként másik 3 lélek jelentkezett, mint a legközelebbi alámerítés résztvevői. Adja Isten az Úr Jézus kegyelme által, hogy vágyunk teljesüljön és minden egyes újszülött gyermeké végig megálljon a némes harcban.

Egy jelenlöt.

Békés. Szeptember 7. Sokan még a békési konferencia résztvevői közül sem tudták, hogy a konferencia tartalma alatt bemerítés is volt. Csupán néhány testvér kísérletében mentünk el ahhoz a házhoz, ahol a medence állott és voltak szemtanúi két megtért kedves lélek alámerítésének, akik közül egyik zsákai, a másik mezőberényi s mindkettő már a drága Jézus menyasszonya akik — ha jól értesültem — az Égi keresztiségnek is boldog birtokosai. Hála és dicsőség Jézusnak!

Kalincsak M.

Pestszenterzsébeti gyülekezetünk lelki gondozását október 15-től Bernhardi Gyula testvér vette át. Kérjük az Isten áldását ottani ténykedésére, hogy sok-sok bűnös lelket vezethessen az igaz útra.

Lakása jelenleg még Kispeszt, Erzsébet-tér 11. szám alatt van.

Pünkösdi ifjúságunk mozgalma. Aki erről fogalmat akar alkotni magának, az gondolja meg, mit jelent az, amikor egy gyülekezet ifjúsága összefog és kimegy a mezőre dolgozni — Jézus szegyeiért, a Szeretlethonért és egy napon csak kapjuk a hírt, hogy milyen nagymennyiségű termény várja elcsilláztatás — Süllybe, gondolja meg, micsoda lelkesedéssel sorakoznak a városi ifjak, amikor nem csupán az ifjúsági lap céljaira, hanem emberbaráti célokra is tudnak nagyobb összegeket

folyósítani. A legközelebbi ifjúsági lap — karácsonyra jelenik meg — már 8 oldalas terjedelemben kerül kiadásra, amelyben a fiatal irni-akaró generáció hozza szellemi termékeit versben és prózában. Ha külföldön is kellő megértésre talál, viszont hazai ifjúságunk sem zárkózik el előle, úgy minden ölhétben 8 oldalas terjedelmét tenne ki, különben is legalább 4 oldalon kerül kiadásra. Ifjak! Ha valami küldeni-valótok van, ha mindjárt pénz is, küldjétek egész bátran erre a címre: Apostoli Hit, „Pünkösdi Ifjúság” oszlopja, Sebestyén István, Pestszenterzsébet, Alm-sulca 62. Kiszabott előfizetési díj nincs. Csak az küldjön, aki akar és ne többet, mint amennyit tud.

Tari Nándor könyvél érdemes megvenni és — elolvadni, különösen fiataloknak nagyon hasznos és építő olvasmány. Aki még nincs birtokában és szeretne hozzájutni, még lehetséges. Ára 1.20 pengő. Postai díj külön fizetendő. Kifizetőbb egyszerre többféle könyvet és traktátust rendelni s így aránylag olcsóbb. Cím: *Sárkány Gyűző, Csepel, Gróf Széchenyi István utca 69.* Ugyanott bibliai falimondatok, kokcák, szalagok beszerezhetők. Legyünk iradal-munkának öndotatos küzdő harcosaivá. Terjesszük el az általunk megismert Igazságot nemcsak szóban, hanem írásban is!

Címek:

Levélcím szövetségi ügyekben:
Tomí József vagy *Siroki István*,
Budapest, VII., Aréna-út 68., IV.
em. 7. Telefon: 1—382—81.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK
a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákiába 26 čk., Magyarországon 3 P.

Előfizetések, adományok a 21106-os csekkszámra, vagy Sebestyén István testvér címén, Pestszenterzsébet, Alm-sulca 62. küldendők.

Feladás szerkesztő: **Siroki István.**

Feladás kiadó: **Tomí József.**

Kiadja: az Isten Gyülekezeti Szövetsége Magyarországon.
Budapest, VII., Aréna-út 68., IV. em. 7.
45736 Bethánia-nyomda,
Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 9.
Felölös: Horváth János.